

Kapitalist Salgına Karşı, Halklar Arası Dayanışma

Devrimci Anarşist Faaliyet

10.04.2020

İçindekiler

KAPİTALİST SALGINA KARŞI, HALKLAR ARASINDA DAYANIŞMA	4
ŞİLİ: Halk Devrimi Yeni Bir Dönemin Başlangıcı Anlamına Gelir	6
Kapitalist Salgın Karşısında, Alttan Gelen Karşılıklı Yardımlaşma ve Destek	7
Yukarıdan Gelen Cevap: OHAL	8
Toplumsal Sonuçlar ve Daha Fazla Baskı	9
Ön Safflarda Kadın İşçiler	10
Brezilya: Salgının Ortasında Patlamak Üzere Olan Siyasi Kriz	11
Avrupa: Pandeminin Asıl Merkezi	12
Orta Doğu'da OHAL'ler	13
30 Yıllık Neoliberalizmden Sonra Sağlık Sistemleri	14
Ekolojik Tahribat ve Soykırım Sisteminin Etkileri	15
Küresel Ölçekte Yaşanan Yeni Aşamanın İlk Taslağı	16
Direnış	17
Sosyal Yıkıma Limit Koymak	18
Toplum Kökünden Değişmeli	20

Tüm dünyada etkili olan ve yaşamı sekteye uğratan Koronavirüs salgını, devletlerin ve kapitalizmin yani tümünde sistemin yanlış politikaları sonucunda giderek bir sistem krizi haline gelmekte. İşçilerin, işsizlerin, tümünde ezilenlerin görmezden gelindikleri için çok daha büyük oranlarda etkilendiği, daha da yoksullaştığı ve yaşamını yitirdiği bu kriz döneminde devletlerin panik politikalarına karşı halkların özörgütlülüğüyle yükselttiği dayanışma pratikleri krizden kurtuluşun yolunu gösteriyor.

Krizin dünyanın farklı coğrafyalarındaki yansımaları, etkilerini ortaya koymak ve krizin kurtuluşunun anahtarı olan dayanışmanın uluslararası çapta etkili olmasını sağlamak için dünyanın farklı coğrafyalarından anarşist örgütlenmelerin hazırladığı, Devrimci Anarşist Faaliyet olarak bizim de imzacısı olduğumuz krize karşı ortak bildiriği özet halinde sizlerle paylaşıyoruz.

**KAPİTALİST SALGINA KARŞI,
HALKLAR ARASINDA
DAYANIŞMA**

Bildiri Şili'deki durumun analizinin yapıldığı başlangıç kısmı ile şöyle başlıyor: *“2020 yılı bölgesel bazda bazı değişikliklerle başladı, özellikle Şili halkının muazzam ve inanılmaz eylemlikleri devam etti. 100 günden fazla süren bu halk isyanı, coğrafyadaki sosyal ve politik durumu değiştirdiği gibi bütün bir bölge üzerinde de ciddi etkiler bıraktı. Önceki analizlerimizde söylediğimiz gibi halk eylemlilikleri Latin Amerika topluluklarına yayıldı (Haiti, Ekvador ve yoğunluğu az olan diğer ülkeler). Gördüğümüz gibi, zaman sokaktaki halkların zamanıdır; kavganın zamanıdır.”*

Salgına küresel anlamda yeni kontrol yöntemleri ve artan baskıcı uygulamalar ile karşılık verildiğini; bu uygulamaların ve etkilerin hakkında tartışmanın henüz zor ve erken olduğundan da bahsediliyor. Ardından içinde bulunduğumuz zamanın aynı zamanda; neoliberalizmin 30 yıllık tahribatının, halk sağlığı ve sosyal güvenlik önlemlerinin şimdiki hali ile ayyuka çıktığı söyleniyor. Koronavirüs sebebiyle uluslararası piyasaları daha da derinden etkileyen yeni bir ekonomik krizin başlangıcından söz ediliyor ve bu durumun Latin Amerika'da yaşam maliyetlerini etkileyebileceği anlatılıyor.

ŞİLİ: Halk Devrimi Yeni Bir Dönemin Başlangıcı Anlamına Gelir

“..Kurucu meclis; diktatörlüğün mümkün olmadığı durumlarda, toplumsal devrimi önlemek ya da toplumsal devrim halihazırda patlak verdiğinde onun ilerleyişini yasallaştırmak bahanesiyle durdurmak ve halkın isyan sürecindeki olası kazanımlarından kaçınmak için ayrıcalıklı sınıflar tarafından kullanılan başlıca araçtır.”(E.Malatesta,1930)

Malatesta'nın yukarıdaki sözleriyle başlayan kısımda Şili halklarının 18 Ekim tarihinde başlayan 6 aylık toplumsal devrim ve sokakların işgali sürecinin tarihsel gelişimi anlatılıyor. Metro biletlerine yapılan zammın nasıl patlama noktası haline geldiği, toplumsallaştığı, Devletin tepkisinin ve baskı politikasının neler olduğu ve isyanın bunun karşısında nasıl bütün bir coğrafyaya yayıldığından bahsediliyor.

Milyonlarca insanın sokakları geri kazandığı ve bu sırada binlerce barikatın, halk meclislerinin, toplumsal hareketlerin, işçi mücadelesinin de sokaklara dahil olduğunu belirtiyor ve ekliyor: “Şili halkı, diktatörlüğün mirası olan otuz yıllık neoliberalizme, ‘yeter artık’ demişti. Bu şekilde korku kırıldı... artık daha önceki yıllarda gördüğümüz gibi tek tek talepler için değil, bütüncül olarak geri kazanım için toplumsal olarak sokaklara inildi.”

Artan borç yükü, toplumsal haklarının yitimi, sömürü, emeğin “esnekleştirilmesi”, toprak ve su gibi doğal varlıkların çalınması ve kadın cinayetlerinin korkutucu şekilde artmasının on yıllardır içinde buldukları durumun patlama noktasının göstergesi olduğu belirtiliyor. Devlet terörünün rakamlara yansımış haliyse şöyle yazılmış : “.. Şubat ayına kadar, 3765 yaralı, 10365 gözaltı, 2500 siyasi tutsak, 411 göz sakatlığı, 34 görme kaybı veya göz çıkması vakası, 1541 insan hakları ihlali, 192 cinsel-politik şiddet ve 40'a yakın yaşamını yitiren var. Ek olarak, Mart ayının son iki haftası, işkencelere, hapse ve sakatlamalara devam eden devlet tarafından katledilmiş 3 insan var.”

Sonrasında Şili burjuvazisinin Anayasa'nın belli bir kısmını “feda” etmeye hazır olduklarından bahsediyor. Bunu tam da Malatesta alıntısında olduğu gibi bir kurucu meclis fikri için yaptıklarından söz ediliyor. Eylemliliklerin devam edeceği ve bunun bütün fırsatçılara rağmen süreceği şöyle dile getiriliyor: “Burjuvazinin hayatlarımız üzerinde anlaşmalar yaptığı tanınmış oportünistlere rağmen, toplumsal eylemliliklerin bugüne kadar devam ettiği gerçeği, bu isyanın önemli bir özelliğini vurguluyor ...” Bu gerçeğin temelinde isyanı devam ettiren şeyin, suyun yağmalanması ve ekosistemin yok edilmesine ek olarak toplumsal hakların yağmalanması yatıyor.

Eylemlilik süreçlerinin güçlü topluluklar kurularak devam ettirilmesi gerektiği söyleniyor ve ekleniyor: “...ezilenlerin büyük bir çoğunluğu yaşamlarının geri alınması için temel gerekliliğin eylemlilikler ve örgütlenme olduğunu öğrendi, zaman başat halk gücüne ulaşmak için organik alternatifleri Şili Devleti'nin tahakkümüne nefes aldırarak anayasal kısıyollarla değil tam tersine örgütlenme ve doğrudan eylemle yaratmanın zamanıdır.”

“Sormamız gereken soru şudur: yukarıdan gelen bir kurumsal süreci mi güçlendirmeliyiz yoksa bütün gücümüzü alttan gelen halk gücünün inşasına mı harcamalıyız? Biz her zaman mantığa dayanarak ikinci seçeneği seçiyoruz”

Şili'deki sürecin anlatıldığı kısım isyan ve eylemliliklerin kısa sürede devam edeceği öngörüsü ile şu şekilde sonlandırılıyor: “Halkı ve onun örgütlenmelerini güçlendiren tek yol şudur; bu adeletsiz sistemin sonunun geldiğini kabul eden ve bunu ifade eden Ezilen Sınıf Cephesi kurmak ve halk hareketleri için yeni yollar oluşturmaktır”.

Kapitalist Salgın Karşısında, Alttan Gelen Karşılıklı Yardımlaşma ve Destek

Metnin bu kısmında ise virüsün yayılmasının kapitalizmin yol açtığı ve bu sorunların göz önüne serilmesi gerektiği anlatılıyor: *“...sağlık alanındaki teknolojik ilerlemelerin bu fenomeni önleyememesi ya da durduramaması bize gösteriyor ki, ilaç ve sağlık şirketlerinin elindeki milyarlık kaynaklar insanların hayat kalitesini yükseltmek ya da hastalıkları önlemek amaçlı değil kârlarını maksimize etmek amaçlı kullanılıyor..”*

Ardından durumun bazı kesimlerin iddia ettiği gibi “ilahi bir ceza” ya da “insanlık için bir sınav” olmadığı aksine dünyamızı etkileyen ekolojik krizin toplumsallaşmasının bir ifadesi olduğu anlatılıyor.

Sonrasındaysa virüsün yaşlıları etkilemesi ve bunun sistemle olan ilişkisi ise şöyle ifade ediliyor: *“Görünüşe göre yaşlılarımız çökmekte olan bir sosyal sistemin “fazlalık” nüfusu. Burada ortaya çıkan şey ise şudur; yaşam ve sağlık bir haktan çok bir iş/ekonomi alanıdır.”*

Latin Amerika bölgesindeki işçi sınıfının, gerekli hijyen şartlarını sağlayabilecek kanalizasyon, içme suyu gibi kaynaklara erişiminin sıkıntılı olması sebebiyle bu salgından en fazla etkilenme ihtimali olan grup olduğu vurgusu yapılıyor.

Sonrasındaysa tarih sahnesinde, sistemin kapitalist amaçlarla bu gibi hastalıkları bir silah olarak kullandığı ve virüsün kaynağıyla ilgili ortaya atılan teorilerin sistemin ve onun küresel kapitalist politikalarının gerçek yüzünü gösterdiği ifade ediliyor.

Yukarıdan Gelen Cevap: OHAL

Bu kısımda ise virüsle ilgili devletlerin bugüne kadar işlettikleri mekanizmaların neler olduğunun üzerinde durulması gerektiği vurgulanıyor. Örgütlü anarşizm için kısa ve uzun zamanlı siyasi tahlillerimizin ana kaynağının bu olduğu söyleniyor ve devletlerin yöntemleri şöyle anlatılıyor: *“Panik, korku ve kafa karışıklığı sağlık krizi üzerine yapılan totaliter konuşmaları daha da pekiştirdi. Bu anlamda, virüs insanların gündelik yaşamlarına her gün daha da nüfuz ettikçe daha baskıcı ve kısıtlayıcı önlemler devlet seviyesinde gitgide alışılır hale geldi ve toplumsal sınıfları inkar eden vatanseverlik ve savaş söylemleri yaygınlaştı.”*

Yazının bu kısmı çok önemli şu tespiti de içeriyor: Çin gibi ekonomiyi merkezileştirme gücü olan devletler insanların özgürlüğünü gitgide kısıtlıyor ve neoliberalizmin düşüşe geçtiği Avrupa, Birleşmiş Devletler ve Latin Amerika’da neoliberal ve merkezîyetçi devlet anlayışının ölümüne bir düelloya girdiğini görülmüyor. Bu düellonun amacı kapitalist sistemin yeni aşamasını kimin kontrol edeceğiyle ilgili.

Ezilen sınıflar ise kalıcı OHAL uygulamalarına karşı uyarılıyor, çünkü bu durum dünyanın her yerindeki devletlere askerleri sokağa indirme ve onlarla beraber plan yapıp uygulama gücü veriyor. Şili örneği veriliyor *“...18 Ekim’den beri devlet ilk kez halk hareketini bastırmak ve sokakları kontrol etmek için böyle bir güce kavuştu. Sokağa çıkma yasağı bunun en belirgin örneği. Bugüne kadar işçi mahalleri ve halk hareketinin yoğun olduğu mahalleler başta olmak üzere 300’den fazla insan sokağa çıkma yasağı sebebiyle gözaltına alındı”* Ve bu kısım belki de hepimiz için uyarı niteliğinde olacak şu sözlerle bitiyor: *“Sokaktaki askerler virüs kontrolüne dair hiçbir şeye yaramıyor; onlar sadece hükümetten ve onun soykırım politikasından bıkmış ezilen sınıfları kontrol altına alınmasının garantisidir.”*

Toplumsal Sonuçlar ve Daha Fazla Baskı

Bu bölümde ise virüsün yayılmasının ve dünya ekonomisinin durma noktasına gelmesinin bedelini yine ezilenlerin ödeyeceği/ödediği vurgusu yapıyor.

“Halihazırda virüsün yaygın olduğu ülkelerde işten çıkarmalar ve maaşlarda düşüşler var, işsizlerin ve sömürülen iş alanlarında çalışan insanların üzerindeki yıkıcı etkilerinden bahsetmiyoruz bile. Uruguay’da ilk günlerden itibaren 21.000’den fazla işsizlik sigortası iptal edildi, %15’e denk gelen 3500 insan kovuldu. Bu metin kaleme alındığı zamanda iptal edilen işsizlik sigortası 60.000’i aştı. Arjantin’de, kamu borcundan kaynaklanan kırılganlık ve hükümetin özel sektörün borçlarını ödeme amacı salgının yaratacağı zarara eklenenecek, toplumun %50’sinin yoksulluğa mahkum edildiği bir ortamda artan güvencesiz çalışma koşullarında çalışan işçiler izolasyon sebebiyle hayatta kalma kaynakları sınırlandığı için oldukça kötü etkilenecekler. Benzer bir şekilde, Arjantin’deki çokuluslu Techint’in yönetim krizinden tasarruf etmek için 1500 işçisinin işten çıkarılması özel işgücü sektörünün krizin getireceği işten çıkarma politikasını kanıtlıyor”

Sonrasında ise zenginlerin yüksek maliyetli en iyi teknolojiyle donatılmış özel kliniklere gittiğini öte yandan ezilen sınıfların ise eksik ve yetersiz imkan ve personele sahip devlet hastanelerini kullanmak zorunda olduğu dile getiriliyor: *“Sınıfımız insanlarla dolu toplu taşıma sisteminin korkusu ile yaşarken, zengin insanlar en özel plajlardaki yazlık evlerinde karantinaya devam edecekler.”* Hatta suya ulaşmak bile bir sorun haline gelmiş durumda: *“Şili’de bile tüm topluluklar Petorca’da olduğu gibi hijyen koşulları için su bulamazken, aynı bölgedeki toprak sahipleri ve ulusötesi şirketler avokado üretimi ve ticarileştirme projeleri için su biriktiriyorlar.”* Testlere ulaşmanın 30 Dolar olduğu Şili, testlerin paralı olduğu tek Latin Amerika ülkesi. Sadece zenginler teste ulaşabiliyor.

Sonrasında ise toplumsal hakların kısıtlanmasının virüsten korunmanın tek yolu olduğu fikrinin genişlediği anlatılıyor ve örneklerle genişletiliyor:

“Arjantin’i örnek olarak alalım: Alberto Fernandez’in 19 Mart’ta onayladığı karantina ve zorunlu izolasyon kararnamesi ile pandemi için sınırlama stratejisinin baskıcı karakteri ortaya çıkıyor. Ulusal ordu dahil tüm baskı güçlerinin sokakları işgal edeceği açıklandı. Sanal bir kuşatma devleri yaratılıyor, halkı devletin virüsü durdurma bahanesiyle kullandığı baskı araçlarının gündelik şiddetine mahkum ediyor. Bu toplum kontrol araçlarının deneyim ve kaynak kazandığının farkındayız, salgın bittiği zaman bu yöntemlerin devre dışı bırakılıp bırakılmadığını göreceğiz. Virüsün yayılmasını durdurmak için alttan dayanışma eylemleri başlatılmadıkça, kontrol ve baskının bu kriz etkilerinin üreteceği ve sona erdiğinde devam edeceği olası hoşnutsuzluğu “durdurma” mekanizması olarak hizmet edeceğini tahmin ediyoruz. Bu arada, baskıcı güçlerin ülke çapında konuşlandırılması, halk hareketi örgütlenmelerinin çoğunu çaresiz bırakmaya başladı.”

Sonrasında ise Brezilya örneği ve tekrardan Arjantin’deki durumun ayrıntıları verilerek metnin bu kısmı sonlanıyor:

“Rodríguez Larreta’nın zanaatkârlara karşı uyguladığı baskı genişledi, bu da Beatriz Mechatto adlı bir sokak satıcısının ölümü ve Juan Grabois’in ve CTEP’ten diğer 12 eylemcinin tutuklanmasına yol açtı. Bu şekilde, Alberto Fernandez genel karantina kararını sadece Rodríguez Larreta ile birlikte değil, aynı zamanda Milagro Sala’nın hapsinden sorumlu vali Gerardo Morales ile birlikte açıklamaya karar verdi...”

Ön Saflarda Kadın İşçiler

Metnin bu parçasında kadınların hem ev içi emek hem de salgına karşı yürütülen mücadelede ön safta olmaları konu alınıyor: *“Kriz, bazı faaliyet sektörlerinin temel rolünün altını çizmektedir (sağlık, eğitim, okul öncesi bakım ve eğitim, bakım, gıda endüstrisi ve dağıtım, temizlik, sosyal hizmet, nakliye ve teslimat...) Bu sektörlerde çalışanlar, çoğunlukla düşük ücretli ve güvencesiz durumda olan kadınlardır.”*

Krizle birlikte toplumun, bu alanların temel ihtiyaçlarımızı karşıladığını tekrar keşfettiğinden bahsediliyor. Bu alanlarda çalışan kadınların iki kat daha fazla zorluk içinde olduğundan bahsediliyor. Hem evde hem de işte enfekte olma ve ailelerini enfekte etme ihtimali ile çalışıyorlar. Ev içi emeğin bölüşümü probleminin karantinayla çözülemeyeceğinden bahsediliyor. Yaygınlaşmış karantinanın şiddete maruz kalan kadınlar için riski daha da arttırdığı vurgusu yapıyor: *“Kurtulma anları olarak düşünülebilecek kurbanların ve/veya saldırganların dışarıdaki çalışma saatlerinin eksikliği ve sürekli birlikte yaşama, psikolojik, fiziksel veya cinsel şiddet eylemlerinin sayısını rakamsal olarak artıracaktır.”*

Sonrasında ise salgınla karşı karşıya kalmanın tek çaresi izolasyon ise bunun kadınlara karşı bir koruma sağlanmadan yürütülemeyeceği söyleniyor. *“Salgının yayılmasını yavaşlatmak için sınırlama gerekiyorsa, ataerkil şiddet mağduru kadınlara yönelik özel önlemler alınmadan uygulanamaz.”*

Brezilya: Salgının Ortasında Patlamak Üzere Olan Siyasi Kriz

Bu bölüm ise Brezilya'daki siyasi kriz ve salgının üst üste gelmesi ve bunun etkileri üzerine bir bölüm.

“Brezilya’da Bolsonaro’nun hükümeti, koronavirüs pandemisinin ortasında ultra liberal, burjuva, ır-rasyonel ve anti-bilimsel konuşmalarına devam ediyor. Giderek yalnızlaşmış olan Bolsonaro, sosyal karantinaya karşı çıkıyor ve kendi hükümeti içinde direnişle karşı karşıya. Kriz başladığında Bolsona-ro’nun hükümeti, aşırı liberal politikalarını korumak için yozlaşmış Brezilya kongresine karşı otoriter uygulamalarını savunma amaçlı askeri unsurları harekete geçirerek darbe tehdidinde başladı.”

Sonrasında ise ekonomi ve pandemi arasındaki ilişkiden dem vuruluyor. Hükümetin karantinaya karşı çıkışlarının arkasındaki ekonomik arka plan anlatılıyor:

“Pandemi öncesi Brezilya ekonomisi halihazırda düşük bir büyüme ve giderek artan bir yaşam mali-yeti sorunu yaşıyordu...Neoliberal çözümün eskimesiyle benzer bir şekilde Bolsonaro’nun hükümeti de ekonomik ajandasından bir çözüm öneremedi ve hala işçi sınıfının pandeminin zararlarını ödemesini istiyor. En kötüsü, Bolsonaro ve fanatik destekçileri, burjuvazi sektörleriyle birlikte, işleri ve ekonomiyi savunmak için demagojik bir konuşma ile sosyal izolasyona karşı bir kampanya başlattılar...Medyada iktidarı görevden alma fikri dolaşıma sokulmaya başlandı, yönetici sınıf ve burjuvazi gizli gizli bu seçeneği tahakküm sistemini güncellemek için konuşmaya başladı. Bu durumda işçi sınıfı ise her zamanki gibi yine kaybeden.”

Ama bütün bunlara rağmen alttan gelen bir muhalefetin de olduğu vurgusu yapılıyor:

“Koronavirüs’ün durumu, Marielle’nin anısına (ve adalet arayışı için) gerçekleşen protestoları ve neoliberal uyum ve acımasız bütçe kesintilerine karşı toplumsal protesto dalgasını güçlendirebilecek bilgiye erişim ve öğrenim mücadelesini de güçsüzleştirdi. Bolsonaro tarafından daha da kaynağı kesilen ve şu anda acil sağlık durumundan dolayı bütçe ve kaynak almak zorunda olan halk sağlığı sisteminin savunmasında halk baskısı artıyor.”

Brezilya’daki işsizlik dalgasında işsizlerin yarısından çoğunu oluşturan kadınlar elbette çok daha fazla etkileniyorlar diye devam eden bu kısım belki de çözüm olarak önerilebilecek şu sözlerle bitiyor: *“Fa-velalar/gecekondu mahalleleri ve işçilerin sağlığı için meslek riskleri daha büyüktür. Halk düşmanı bir hükümete karşı halkçı bir alternatif olarak, alttaki insanlar arasında karşılıklı destek eylemleri ve daya-nışma büyümektedir. Süpermarketleri kamulaştırma gibi halkçı doğrudan eylemlere yönelik önlemler de alınmaya başladı ve Bolsonaro’nun hükümeti kriz ve pandemi ilerlemesinde kaderiyle yüzleşiyor.”*

Avrupa: Pandeminin Asıl Merkezi

Bu kısımda ise genel olarak Avrupa kıtasının mevcut koronavirus durumuna gösterdiği “yetersiz” tepki anlatılıyor:

“Sağlık sistemlerine neoliberal tedbirlerle saldırıldığı ve Covid-19 gelmeden önce gerekli önlemlerin alınmadığı Avrupa’da görebildiğimiz gibi, pandemi hasara yol açıyor. İtalya’da 10 binden, İspanya’da 5700’den fazla yaşamını yitiren insan bulunuyor. Nüfus kontrol sistemlerini daha büyük ölçekte uyguladılar: İtalya’nın kuzeyinde gözetim altına alınan 15 milyon kişi var. Fransa da benzer bir durumda ve orada da sınırlı sokağa çıkma yasağı uygulanıyor. Tüm bunlar devletlerin salgın kriz yönetim mekanizmasını (sosyal yaşamı militarize etmek, aşırı baskı, vb.) uygulamak için kullandığını gösteriyor.”

Bu korunma yöntemlerinin askeri operasyonlar için bir engel teşkil edip etmediği sorusu ise metinde şu şekilde soruluyor: *“Bu esnada Avrupa, 20.000 Amerikan askerinin ve NATO’nun geri kalan devletlerinden toplam 10.000 askerin bulunduğu en büyük birlik hareketini, Rusya sınırındaki askeri eğitimini sorun olmadan gerçekleştiriyor. Hiçbir virüs riski görünmüyor. Bu, militerleşmenin herhangi bir protesto ve toplumsal isyanı kontrol altına alma “mekanizmalarının” işlerliğini kanıtlayan hiper kontrollü bir dünya tasarımıdır.”*

Aynı zamanda bu siyasi politikaların toplumsal inşasının da devrede olduğu söyleniyor ve bu karakteristik aşağıdaki gibi anlatılıyor:

“...kültürel düzeyde bireyciliği pekiştirme amacı, “öteki” tehlikesi ve “her insan kendisi için” kültürü ile kendini gösteriyor ve ayrıca her “vatandaşı” uyanık yapmak için uğraşıyorlar. Bu noktada, nüfusun ekonomik kapasiteye sahip tarafının gıda ve malzeme stoklama eğilimi ise sürpriz değildir.”

Önceki bölüm gibi metnin bu kısmı da çözüm önerisi sayılabilecek bir gözlemlerle bitiyor: *“Toplumsal yapıların, ekonominin kamulaştırılması bariz bir gerekliliktir; sınıfın(işçilerin) ve insanlığın sorumluluğudur.”*

Orta Doğu'da OHAL'ler

Koronavirüs sürecinde Ortadoğu devletlerinin genel durumu alttaki cümlelerle ifade ediliyor:

“‘Olağanüstü Hal’ yıllardır savaşın açık coğrafyası haline gelen Ortadoğu'daki ilk yöntemdir. Halkın ihtiyaçları yerine devletlerin ve kapitalistlerin ihtiyaçlarına göre şekillenen politikalar Covid-19 sürecinde de devam ediyor.”

Kapitalist sınıf ve devletlerin isyanları ve halk hareketlerini önlemek için başvurduğu otoriterleşme eğilimi ise kısa bir şekilde şöyle özetleniyor: *“Salgında ölenlerin devletler için önemi yoktur. İşten çıkarılan nüfusun geleceği için önlem almak devletler için zaman ve para kaybıdır. Bugün devletlerin ve şirketlerin temel sorunu, salgının ekonomik etkilerinin ne olacağı ve toplumsal bir isyanın nasıl önleneyeceği. Alınan önlemler ve uygulamalar tamamen bunun içindir; seyahat yasakları, her türlü faaliyet ve organizasyon yasakları, sokağa çıkma yasağı, denetim sıkılaştırması vb.. “*

Bu kısım şöyle bitiriliyor: *“Ortadoğu'da farklı coğrafiyalarda yaşayan insanlar, devletlerin daha militarize ve daha otoriter hale geldiği bir sürece tanıklık ediyorlar.”*

30 Yıllık Neoliberalizmden Sonra Sağlık Sistemleri

Çeşitli coğrafyaların koronavirüs süreci tek tek anlatıldıktan sonra artık genel gözlemler sıralanmaya başlanıyor. İlk gözlem ise neoliberalizm ve özelleştirme politikalarının sağlık sistemi üzerindeki etkileri. Bu etkiler anlatılırken kullanılan ilk örnek ise neoliberalizmin laboratuvarı Şili oluyor:

“Şili’yi neoliberalizm laboratuvarı olarak ele alalım. Halk sağlığı, Pinochet’in diktatörlüğü sırasında yok edildi ve uluslararası anlaşmalar sırasında pazarlanabilirliğini güçlendirdi. Kliniklerden belediyelere geçiş, hastanelerin özelleştirilmesi, kaynakların özel kliniklere aktarılması (yağmalanması), bütçe kesintileri, toplum sağlığının ortadan kaldırılması, mahalleler ve sağlık tesisleri arasındaki bağlantının kopması bildiğimiz gerçek sağlık krizini yarattı, bu sebeple bu krizle yüzleşmek için ne koşullar ne de araçlar mevcut değil.”

Sonrasında ise daha yakın tarihte özelleştirme ve neoliberalizmden etkilen Avrupa örneğiyle devam ediyor:

“Avrupa’nın son 10 yılının önemli bir bölümünde, ironik bir şekilde başka bir krizin meyvesi olan 2008 krizi sağlık alanında zararlı bir tablo bıraktı. Kapalı alanları olan çok sayıda hastane, başlangıçta personel eksikliği ve kötü çalışma koşulları gerçek özelleştirme modelinin sadece bir hata ve bir sahtekarlık olmadığını kanıtladı ve ayrıca bize gösteriyor ki özelleştirmeler bizi toplum olarak daha da savunmasız hale getiriyor.”

Son olarak bu durumun rastgele olmadığı aksine tahakküm sisteminin bir parçası olduğu vurgulanıyor:

“...toplumsal hakların ticari olarak sömürülmesi sistematığı ve bir hastalık tedavisi konusunda bile önemsenmememiz baskın sınıfın planlarının bir parçasıdır, üstelik enfekte olup olmadığımızı bilmek her birimizin satın alma gücüne bağlıdır. Yoksul insanların kitlesele olarak katledildiği bu ölüm politikaları, tahakküm sisteminin gerçek yüzüdür.”

Ekolojik Tahribat ve Soykırım Sisteminin Etkileri

Bu kısımda ise kapitalizmin soykırımcı ve yaşam katili yönüne vurgu yapılıyor.

“Kapitalizm, insan hayatını hor gören bir toplumsal sistemdir ve bu günlerde bunu yaşıyoruz. Tarih boyunca süren savaşlar, soykırım, baskıcı politikalar ve açlık, sistemin kurumlarıyla yürüttüğü “kirli iş”ten sorumlu olan özel politikalarından sadece birkaçı”

Devamında sömürgecilik faaliyetleri ve kapitalizm arasındaki ilişkiye kısaca yer veriliyor:

“Daha önce bahsedilen doğal varlıkları yağmalama ve gezegenleri yıkma politikalarına ek olarak, Amerika'nın Avrupa'dan fethinden bu yana gelişen kolonyal politika ve daha sonra Avrupa ağırlıklı olarak Afrika ile ve Asya'nın paramparça edilmesi, küresel kapitalizmi ve onun garantör devletlerini geliştirmek için kaynaklar biriktirdi.”

Bu kısmın son paragrafında ise şu an içinde yaşadığımız durum detaylı şekilde anlatılıyor:

“Bugün gittikçe sermayenin daha fazla merkezleştiği ve yağma konusunda daha teknolojik ve uzmanlaşmış araçlara sahip olduğu bir aşamayı yaşıyoruz. Bugün 2153 milyarder 4600 milyon insandan daha zengin, yani insanlığın % 60'ından. Sahile ulaşmaya çalışırken en acımasız tacizlere uğrayan ve ardından Akdeniz'i geçmeye çalışırken daha da fazla zulüm gören milyonlarca insan Avrupa'ya sürekli göç ediyor ya da Türkiye'de gerçek toplama kamplarında –mülteci kamplarından dönüştürülmüş- yaşıyorlar. Aynı zamanda diktatörleşmiş devlet, göçmenleri Avrupa'ya karşı kendilerine milyonlarca avro vermesi amacıyla baskı silahı olarak kullanıyor. Bu yöntemle Erdoğan Türkiyesi Kürtlerle savaşmak, kendi nüfusunu sürekli kuşatma halinde tutmak, Suriye'yi ve şimdi de Libya'yi yerle bir etmek için taze kaynak buluyor. Çok uluslu kapitalizm gerek savaşlarla, gerek işgallerle ya da sadece yatırımlarla gezegeni paramparça ediyor. Onlar var oldukları sürece ekosisteme saygı göstermeyecekler. Bunu kanıtlamak için Amazon'daki yangın sezonunu Bolsonaro ve bölgedeki diğer ülkeler tarafından desteklenen Brezilya kırsal burjuvazisinin başlattığı gerçeği yeterlidir. Kapitalizm sadece insanları öldürmüyor, doğayı da öldürüyor bu sebeple de insan yaşamı gitgide daha da zorlaştırılıyor. Kapitalizm sadece ölüm ve panik ekmeği biliyor. O yaşamın tam anlamıyla zıttıdır”

Küresel Ölçekte Yaşanan Yeni Aşamanın İlk Taslağı

Metnin bu kısmında ise yaşanan bütün sivil hayatın askerileşmesi, tahakküm sisteminin kendini netleştirmesi gibi olumsuzluklara rağmen hâlâ değişim için bir şans olduğu vurgusu yapılıyor:

“Bu salgın, bütün dünyadaki egemen sınıflar için, dünyanın farklı yerlerinde yaşanan toplumsal protestoları engellemek amacıyla “gerekli” olarak adlandırılan önlemleri almak için mükemmel bir zemin oluşturuyor. Salgın bahanesiyle ordu ve polis baskı mekanizması olarak kullanılıyor, aslında gerçekten ihtiyacımız olan halk sağlığı önlemleri ve kaynakları iken bu kaynaklar üzerinde baskı yaratılıyor.”

Ama aynı zamanda halk hareketlerinin daha fazla önem kazanacağı yeni bir aşamanın kapılarını da aralıyor: *“Şili, Fransa, Kolombiya veya farklı yerlerdeki eylemlilikleri durduramayacaklar. Salgın sürecinin sonunda insanların “normal” olarak işlerine döndüğü bir ortam olmayacak, halklar sokakları ve alanları tekrar fethedecek.”*

Direnif

Yazının bu kısmında ise fimdiden direniŒin ayak seslerinin duyulduğu söyleniyor. eŒitli coğrafyalar-daki iŒ bırakma eylemleri, grevler, insanların kendi sağlıklarını korumak için verdikleri mücadelelerden bahsediliyor.

“Avrupa’da, karantina sürecinde yukarıdan dayatılan iŒin srekliğinin iŒi sınıfının sağlığından daha nde tutulması politikası büyük fabrikalardaki iŒiler ve güçlü sendikaların dahil olduğu protestolar ve grevlerle karŒılaŒtı. Arjantin’de ise hizmet sektöründe alıŒanlar AVM’lerin de diğer sektörler gibi sağlık önlemleri kapsamında kapanması isteklerini dile getiriyorlar. Uruguay’da inŒaat sendikaları, baŒta Ekonomi Bakanlığı tarafından sabote edilmeye alıŒılan özel bir lisans anlaşmasını kazandılar...”

Sonrasında ise içinden geçtiğimiz sürece karŒı nasıl bir tutum sergilememiz gerektiği ve bu kritik süreçte nasıl ilerlememiz gerektiği konusundaki öngörüler paylaŒılıyor: “... hayalini korduğumuz dünya için, toplumla beraber bugünün kavgasında devrimci bir perspektifte direnmek bir aciliyettir.”

Son kısımda ise bu sürecin kapitalizm eleŒtirisi ve devrimci, zgrlk toplum tahayyülünün güçlü bir Œekilde altının çizilmesinin öneminden bahsediliyor:

“Bu salgın ve etkileri insanlık için önemli bir ihtimali gözler önüne seriyor: 70’lerden beri uygulanan neoliberalizm ve onun uygulamalarına karŒı eleŒtirilerimize, glendirilmiŒ bir halk sağlığı ve toplumsal güvence sistemi için plan yapmamıza, zelleŒtirme ve gvencesizleŒtirmeye karŒı mücadeleyi güçlendir-meye aynı Œekilde iŒ, yaŒam koŒullarını iyileŒtirmeye yönelik mücadeleleri yükseltmeye imkan sağlıyor. Kapitalist sisteme karŒı güçlü bir eleŒtiri getirmemize imkan sağlıyor: Özel mülkiyet eleŒtirisi, devlet eleŒtirisi, güvenlik politikaları eleŒtirisi, kar odaklılık eleŒtirisi vb... Bu yolla da dŒlediđimiz ve istediğimiz yeni yaŒamın toplumsal iliŒki kurma biçimlerini ykseltmemize ve neredeyse anahatlarını belirlememize imkan sağlıyor. Yerel veya küresel ölçekte, anarŒist ve zgrlk toplum tahayylmzn güçlü bir Œekilde altının çizilmesine de imkan sağlıyor.”

Sosyal Yıkıma Limit Koymak

Bu kısım ise koronavirüs süreci ve getireceği sorunların olası toplumsal yıkımları ve bu yıkımları durdurmak için yapılması gerekenler hakkında genel bir açıklamada bulunuyor ve yapılması gerekenler sıralanıyor:

“Bu salgın uzun zamandır bütün ciddi ekonomistler tarafından dile getirilen finansal krizin tetikleyicisi olabilir. 2008 krizinden sonra devletler kamu kaynaklarının büyük bir çoğunluğunu işletmecileri ve özel bankaları kurtarmak için kullandı. Bu da aslında sistemin onların pratiklerini değiştirmemelerine yol açtı. Yani bir kez daha, kumarhane ekonomisi yıkıma uğrayacak ve bu sefer 2008’ten daha kötü bir duruma gelecek. Kriz, işten çıkarmalar ve işsizlikle en başta alttaki sınıfları vuracaklar çünkü onlar işsizlikle, yarı zamanlı işlerle, güvencesiz işlerle ve daha düşük maaşlarla karşı karşıya kalacaklar.

Yıkımın etkilerini kısıtlamak için toplumsal korumayı güçlendirmek gerekirken yıkımın şokunu atlatmak için ise zararı sermayeye ödetmek gerekli. Bu da şu şekilde gerçekleştirilebilir:

- İş sigortası reformu iptal edilmelidir, askıya almak yetmez.
- Emeklilik maaşlarının kesilmesi iptal edilmelidir, askıya almak yetmez.
- Toplu taşıma, bulaşıcılığı azaltmak ve yığılmayı önlemek amaçlı ücretsiz olmalıdır.
- Karantina dönemi boyunca işten çıkarmalar yasaklanmalıdır. Taşeronların, geçici işçilerin, geçici sözleşmeli işçilerin ücretli izne çıkmaları sağlanmalıdır.
- Airbnb veya benzer kiralama sistemleriyle işletilen mekanlarda, otel odalarında, boş mekanlarda; evsiz ailelerin, vahşi koşullarda yada göz altı merkezlerinde tutulan göçmenlerin, sağlıksız koşullardaki evlerde yada işgal evlerinde yığılan “kaçak” işçilerin düzgün ve sağlıklı koşullarda barınabilmeleri sağlanmalıdır.
- Gelir düzeyi düşük insanlar için kira, elektrik,su ve internet fatura borçlarının ötelenmesi gereklidir. Yoksulluk durumunda olanlar için tahliye yasağı getirilmelidir. Yoksulluk sınırında olan insanlar için temel kira yardımı yapılmalı ve evden çıkarmalar yasaklanmalıdır.

Bütün sağlık sisteminin toplumsal kontrolünü geliştirmek de önemlidir, bu durumda bakım evlerinin finansmanı gözetilmelidir ve sağlık, hizmet, temizlik endüstrisi, lojistik ve taşıma işçileri, kamu hizmetlileri ve kırsal nüfusun haklarının korunması garanti altına alınmalıdır.

Yaşam ve dayanışma temelli bir kültür kurmak önceliğimiz olmalıdır. Öz savunma ve kolektif bakım, panik ve “herkes kendisi için çabalsın” anlayışıyla mücadele etmenin ve durumun üstesinden gelmenin ana aracıdır.

Salgını durdurmak için acil önemlerin alınması gereklidir, belki de önceden bahsettiklerimizden çok daha noktasal olmalıdır:

1. Bugün yapılanın aksine sınıfsal olmayan bütün önlemleri durdurmalısınız. İzolasyon toplumsal hiyerarşiye dayanamaz. Bu sebeple, bütün şirketler ve gerekli olmayan bütün hizmetler durdurulmalıdır. Bu süreç teknik işsizlikte olan işçilerin ki bunlara güvencesiz çalışan işçiler de dahil olmak üzere (mevsimlik işçiler, taşeronlar, kendi işinde çalışanlar vb..) temel gelirleri güvence altına alınarak yürütülmelidir. İşte bu, krizin faturasının zenginler tarafından ödenmesidir..
2. Sadece sağlık, nüfusun geneli için tedarik ve bilgi akışı gibi hayati olan sektörler işleyişine devam etmelidir.
3. Aynı zamanda hem işlevsel sebeplerle hem de krizden fayda çıkaranların kirli kazançlarına engel olmak amacıyla, bahsedilen hayati sektörlerde faaliyet gösteren özel şirketlere müdahale etmeli ve onların işleyişini halka hizmet amaçlı işçi sınıfının kontrolüne vermeliyiz.

4.Dahası, komple üretim süreci ve hizmetlerinin acilen tekrar organize edilmesi gereklidir. Sanayi; sağlık ürünü, koruma ekipmanı ve temel yaşamsal ürünleri üretmelidir. Eğer devlet ve işverenler bu durumu istemiyorsa o zaman bunu dayatmak işçilere düşüyor.

5.Bu kriz sağlığın özel sektöre bırakılmaması gerektiğini gösterdi. Özel hastane ve huzur evlerinin herhangi bir kaynak harcanmadan toplumsallaştırılması gerekmektedir.

6.Avrupa'da göçmenlerin tutulduğu merkezler kriz esnasında kapalı tutuldu, bu da onların faşist ikiyüzlülüklerini kanıtıyor. Bu merkezler bir daha açılmamalıdır.

Hükümetler bu duruma karşı hazırlıksız yakalandılar. Taleplerimizi sadece tereddütsüz bu sorunlarla yüzleşebilecek güçlü toplumsal hareketler ve sendikalar aracılığıyla dayatabiliriz...”

Toplum Kökünden Değişmeli

Metnin sonuç kısmında ise kapitalizmin bu süreçte nasıl çuvalladığı ve özgürlükçü, federalist ve doğrudan demokrasiye dayanan bir alternatif yaratmamız gerektiği ve bu alternatifi nasıl kurmamız gerektiği söyleniyor.

“Bu benzeri görülmemiş durum kapitalizmin başarısızlığını gösterdi, ancak devlet mevcut ekonomik sistemi sürdürmek için gerekli bütün araçlara bakacak, hatta bütün ekonomik faaliyetleri kendi kontrolü altına alabilir ve üretimin organizasyonunu, talepleriyle veya başka mekanizmaları işleterek otoriterleştirebilir. Hükümet için bu kaosa/krize karşı verilebilecek tek tepki “herkes kendi başının çaresine baksın” anlayışı. Amerika ve Avrupa’dan anarşistler ve özgürlükçü komünistler olarak bizim savunabileceğimiz bir tahayyülümüz var: karşılıklı yardımlaşma ve eşitliğe dayanan, hayati ürünlerin üretim ve dağıtım süreçlerinin keskin ve planlı bir şekilde işçilerin kontrolüne verildiği bir örgütlenme tahayyülü.

Toplumun, herkesin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik işleyişini bütünüyle düşünmenin zamanının geldiğini düşünüyoruz. Yaşamı garanti altına alan, doğayı koruyan yollar ve mekanizmalar bulabiliriz. Bu sistemi yok edebiliriz. Bunun yolları; bütün üretim ve dağıtım araçlarını işçi sınıfının ellerine vermek, piyasa ekonomisini toplumsal ve kendine yeten bir ekonomiyle değiştirmek ve devletin yerine kendi kendini sürdürebilen federalist bir sistem getirmektir.

Bu krizin ortasında, alttan gelen dayanışma ağları örerak ilerlemek zorunludur, halk örgütlenmelerini güçlendirmek ve gerçek manasıyla özgürlükçü toplum, federalist ve doğrudan demokrasi arayışında bugünün ve yarının mücadelelerini birleştiren gerçek manasıyla bir Ezilen Sınıflar Cephesi kurulmalıdır.

**BÜTÜN DÜNYADA İŞÇİ SINIFI İÇERİSİNDE DAYANIŞMA,
BUGÜN HER ZAMANKİNDEN DAHA ÇOK!!
ANARŞİZM VE ÖZGÜRLÜK İÇİN MÜCADELE EDENLERE!**

Coordenação Anarquista Brasileira (CAB)

Federación Anarquista Uruguaya (FAU)

Federación Anarquista Rosario – FAR (Argentina)

Organización Anarquista de Córdoba – OAC (Argentina)

Federación Anarquista Santiago – FAS (Chile)

Grupo Libertario Vía Libre (Colombia)

Union Communiste Liberaire (Francia)

Embat – Organización Anarquista (Cataluña)

Alternativa Libertaria / Federazione dei Comunisti Anarchici – AL/fdca (Italia)

Devrimci Anarşist Faaliyet – DAF (Türkiye)

Organization Socialiste Liberaire – OSL (Suiza)

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet
Kapitalist Salgına Karşı, Halklar Arası Dayanışma
10.04.2020

12.04.2020 tarihinde
<https://anarsistfaaliyet.org/bildiriler/kapitalist-salgina-karsi-halklar-arasinda-dayanisma/> 'den alındı.

tr.anarchistlibraries.net